

искалъ, за да го забеджтъ при Даріа, до когото, казвалъ той, чи ималъ твърдѣ важно поручванье. Прохъа-та мѣ се испълнила: и го представили. Той показалъ на Персидскій Царь птицъ, мышкъ, жавъ и петъ стрѣлы, и слѣдъ тѣхъ цѣлъ даси отиде; но Дарій искалъ, за да мѣ обави значеніе-то на тѣхъ нѣща, и Скитанинъ-а спокойно казалъ това: „Скиды-тѣ ти про-водили тойзи даръ въ знакъ на това, чи ако войни-тѣ ти не фракнжтъ, като тѣхъ птицъ, ако невлазбятъ въ земията, като тѣхъ мышкъ, или ако се нескрѣйжтъ въ водата. като тѣхъ жавъ, то ничто неще ги избеви отъ Скидски-тѣ стрѣлы.“

Дарій хладнокрѣвно изсавшалъ това обясненіе и повелѣлъ да отпъснжтъ Скида, безъ никакъвъ вѣдъ. Той сега разбралъ, чи мѣ е по-добрѣ дасе взрне въ Персїа, а не да чака, кога варвары-тѣ испълнижтъ заплашванїа-та си, и скоро се обзрналъ къ Днавъ. Съ какво удоволствіе, като видѣлъ той брега на тая рѣка, ако и да мѣ останали малко войнитѣ, които прѣживѣли нещастнымъ походъ!